

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 12

Julij - avgust - 2022

LE ENO JE POTREBNO

Gostoljubnost

Beseda sama govori o ljubezni do gostov. Če sprejmemo vsakega človeka kot Božjega poslanca, smo gostoljubni. Jezus pravi: »Karkoli in komurkoli storite iz ljubezni, meni storite.«

Jezus je bil človek tako kot mi. Tudi on je potreboval pomoč, tudi on je imel prijatelje, ki so ga pogosto sprejeli. To so bili Lazar, Marta in Marija v Betaniji. Vsak dogodek ali srečanje s človekom je Jezus ovrednotil in nam pokazal pravo gostoljubnost. Ko je prišel v Betanijo k prijateljem, si je Marta dala veliko opraviti s postrežbo, Marija pa je sedla k njegovim nogam in ga poslušala. Gostoljubna Marta v vsej svoji

vnemi sodi svojo sestro pa tudi Jezusa in pravi: »Gospod, reci moji sestri, naj mi pomaga.« »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te mnogo stvari, a eno je potrebno. Marija si je izbrala najboljši del, ki ji ga ne bo nihče vzel.« Jezus pred vsem drugim daje prednost poslušanju Božje besede. To ne pomeni, da naj bi poslušali samo Božjo besedo in nič delali, ampak naj poslušanje Božje besede pravilno usmerja naše delovanje. Ker poraja Božja beseda v človeku večno življenje, bo za vselej užival sad njenega poslušanja. S poslušanjem Božje besede stopamo v svet, ki ne mine.

Jezus v drugi priliki govori, da človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz božjih ust.

Kako pomenljiv je tudi naš Dom Marije, Marte in Lazarja, da se tudi tu ob srečevanju s stanovalci srečujemo z Jezusom, ki nas ob delu vodi in vzgaja, da ne delamo kot Marta in vidimo samo svoje delo, medtem ko sodimo druge.

Jezus nas v tej priliki uči nekaj drugega, ob njegovih nogah (poslušanje) odkrivamo, kaj je potrebno in kaj je nadgradnja tiste gostoljubnosti, ki jo poznamo v svojem vsakdanjem življenju. Naše vsakdanje življenje in delo naj bo povezano z držo Marije, ki je odkrivala bistvo gostoljubnosti in se učila prave ljubezni, ki jo je za Jezusom pripeljala tudi na Kalvarijo pod križ, a na velikonočno jutro v srečanje z Vstalim Zveličarjem.

Župnik Janez

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Sveti Benedikt iz Nursije – zavetnik Evrope

Goduje: 11. julij

Sv. Benedikt iz Nursije, oče zahodnega meništvja, ustanovitelj benediktincev, je najbolj znan po svojem redovnem pravilu, ki ga lahko povzamemo v treh besedah: »Moli in delaj!« Njegova sestra dvojčica, Sholastika, je tudi svetnica.

Iz življenja ...

Sv. Benedikt se je rodil okoli leta 480 v Nursiji v Italiji v premožni družini, zaradi česar sta oba s sestro dvojčico, sv. Sholastiko, dobila odlično vzgojo. Ko so ga starši poslali na študij v Rim, je spoznal, da je tamkajšnje življenje, tudi v duhovniških krogih, zelo daleč od tistega, kar je želel Bog. Zato zapusti šolo in se umakne v votlino blizu mesta Subiaco, kjer tri leta živi popolnoma ločen od sveta, v odrekanju in pokori. Glas o njegovi svetosti se hitro razširi, zato ga mnogi pridejo gledat in poslušat. Razne skupine menihov ga vabijo, naj bo njihov duhovni oče (opat).

Po prvih poskusih vzpostavitve reda, pri katerih so ga nekateri razpuščeni menihi poskušali celo zastrupiti, je Benedikt v tej dolini Subiaco svoje privrženca razdelil v dvanajst malih samostanov, katere je sam vodil kot opat. Tam je bil tudi samostan njegove sestre Sholastike.

Leta 529 se je skupaj z nekaterimi najboljšimi menihi preselil na goro Cassinium, kjer je postavil samostan Monte Cassino in kot duhovni vodja vseh napisal Redovniško pravilo (Regula), ki je postalo stoletno vodilo ne le benediktincem, temveč tudi večini zahodnoevropskih redov. V njej se je oprl na starejšo tradicijo, zlasti egiptovskih in grških menihov ter očetov. Monte Cassino je zasvetil kot novo žarišče krščanske omike. Njegova redovna pravila lahko povzamemo v treh besedah: »Ora et labora!« (Moli in delaj!), kjer gre za skladno povezovanje dela in molitve, s čimer je vplival na celotno zahodno miselnost.

Skupnost na Monte Cassinu je vodil vse do svoje smrti (21. marca 547), ki jo je sam vnaprej napovedal.

Upodobitve

Umetniki ga najpogosteje upodabljajo v črni redovni obleki s kelihom in kačo, vrano s kruhom, knjigo pravil, pelikanom, z njegovo sestro dvojčico, sv. Sholastiko.

Zavetnik

Papež Pavel VI. ga je leta 1964 razglasil za prvega zavetnika Evrope. Je tudi zavetnik zahodnega menišтва, učiteljev, rudarjev, šolarjev in umirajočih; pomočnik pri vročici, vnetju, zastrupitvi in magiji.

Molitev

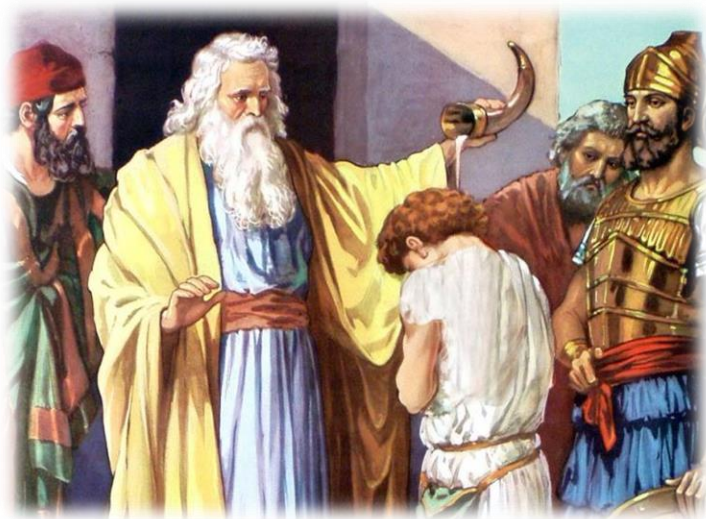
Sv. Benedikt, oče zahodnega menišтва in zavetnik Evrope, tvoji duhovni sinovi so v tej stari celini zasadili krščanski korenine vere in kulture. Naj te korenine nikdar ne usahnejo, ampak obrodijo bogate sadove za čas in za večnost. Sveti Benedikt, zavetnik

Evrope, prosi za naš slovenski narod in za vse prebivalce Evrope.

Samuel

Goduje: 20. avgust

Prerok Stare zaveze, sodnik

Samuel, sin Elkaná in Ane, se je rodil v odgovor na materino molitev. Kot otroka so ga dali v skrbništvo Éliju, vélikemu duhovniku v tabernaklju v Šilu. Gospod je Samuela že v mladih letih poklical za preroka. Samuel je po Élijevi smrti postal velik prerok in Izraelov sodnik. V

deželi je obnovil zakon, red in redno versko čaščenje.

Prva Samuelova knjiga, 28:5–20, vsebuje poročilo o Samuelu, ki ga je vedeževalka iz En Dora na zahtevo kralja Savla priklicala od mrtvih. To videnje ni moglo biti od Boga, ker vedeževalka oziroma drug duhovni posrednik ne more vplivati, da bi se prerok pojavil na njen oziroma njegov ukaz.

PRVA IN DRUGA SAMUELOVA KNJIGA

V nekaterih različicah Svetega pisma se Prva in Druga Samuelova knjiga pojavljata kot ena knjiga. Knjigi obsegata približno stotridesetletno obdobje od Samuelovega rojstva do trenutka, tik pred smrtjo kralja Davida.

Prva samuelova knjiga

Prva tri poglavja opisujejo, da je Gospod Élijevo družino preklel in kaznoval, Samuela pa poklical za vélikega duhovnika in sodnika. Četrto, peto in šesto poglavje pripoveduje, kako je skrinja zaveze prišla v roke Filistejcev. Sedmo in osmo poglavje zapisuje Samuelova svarila pred

lažnimi bogovi in hudobnim kraljem. Poglavja od devetega do petnajstega opisujejo kronanje Savla za kralja in njegovo vladanje. Naslednja poglavja do enaintridesetega pripovedujejo Davidovo zgodbo in njegovo pridobivanje moči — Samuel je mazilil Davida, ki je ubil Goljata. Savel je Davida sovražil, vendar David Savla ni hotel ubiti, čeprav je imel priložnost, da bi to storil.

Druga samuelova knjiga

vsebuje podrobnosti vladavine Davida kot Judovega kralja in nazadnje kralja vsega Izraela. Prva štiri poglavja prikazujejo dolg boj med Davidovimi privrženci, potem ko ga je Juda okronal, in Savlovimi privrženci. Poglavja od petega do desetega prikazujejo, kako je David postal mogočen v številnih deželah. Poglavja od enajstega do dvaindvajsetega prikazujejo upad Davidove duhovne moči zaradi njegovega greha in uporništvu znotraj njegove družine. Zadnja poglavja (do štiriindvajsetega) opisujejo Davidove poskuse, da bi z Gospodom sklenil spravo.

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

Molitve nekoč

V literarni kotichek smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

Molitev pred jedjo:

**Moja leva roka srcu se približa,
moja desna roka vsak dan se pokriža.
V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.**

BLAGOSLOVLJENI

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki razumejo,
da so moje noge postale počasne in da se mi roke tresejo.

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki mislijo na to,
da moja ušesa slabo slišijo in da bolj počasi dojemam.

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki vedo,
da moje oči ne vidijo več dobro.

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki me ne zmerjajo,
kadar mi kaj pade na tla, in mi pomagajo najti moje stvari.

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki se mi prijazno smehljajo
in z menoj malo pokramljajo.

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki so obzirni do mojih težav
in mi pomagajo lajšati bolečine.

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki mi dajejo čutiti,
da sem ljubljen, in ki nežno ravnaajo z menoj.

Blagoslovljeni naj bodo tisti, ki bodo ostali z menoj,
ko bom odšel na pot v večnost.

Blagoslovljeni vsi, ki
so dobri z menoj,
v meni zbudajo vero
v dobrega Boga in
zagotovo jih ne
bom pozabil,
ko bom nekoč pri
Njem.

Phil Bosman

Župnik je molil ves dan; zvečer pa si je prižgal svečo, sedel za mizo ter napisal svojo oporoko: vse, kar je imel, je razdelil med siromake, le nekaj malega je zapustil svoji sestri, da se bo lahko preživljala po njegovi smrti. Nato je pokleknil pred križ in molil vso dolgo noč.

Naslednje jutro je planinski župnik vstal s klečalnika, nato pa zbudil še pastirčka. »Pojdi z menoj v cerkev, v tvoja nebesa! Zdaj si si že toliko zapomnil, da mi boš

lahko pri maši stregel!« mu je dejal. In vesela sta odšla po hribčku navzgor k cerkvi. Župnik je oblekel pastirčku belo srajčko, nato pa še sebi mašno opravo in stopila sta v jutranji zarji pred Mater z Detetom v naročju ter prižgala sveči. Duhovnik je maševal, pastirček pa mu je stregel.

Pastirček je ves čas mislil na svojega Prijatelja. V Božjo tišino so zadonele pastirske piščali in ovčji zvončki so zatrjančili in videl je modro nebo nad zelenimi pohorskimi planinami ... To preljubo nebo je poslalo snežno bel oblak, na njem je bil zelen travnik z ovcami in jagnjiči, za njimi pa so cvetele frate in poseke v modro rdeči preprogi listnatega vrbovca – pohorskega cipruša. Med rdečim malinjem in modro ostrogo se je razgrnila stara drvarska stezica do cerkvice ...

Pastirček je zagledal sliko prve cerkve, ki jo je bil videl in jo imel za nebesa, in prevzela ga je sladka utrujenost.

Na belem oblačku je pastirska slika izginila; rdeča zarja je zakrila oltar, iz tal pa je zrasel zelen bršljan. Med njim se je prikazal velik križ z njegovim Prijateljem. Skozi veje je vztrepetal planinski vetrič, bršljanove veje so se zazibale, lističi pa so se obrnili proti Križanemu, ki mu je tako lepo govoril. Oblaki so zakrili sliko z vrta, izginil je zelen bršljan z vrtnim zidom. Iz oblakov pa se je prikazal križ s Križanim.

K dečku je pokleknil še planinski župnik in oba sta se sklonila v molitvi pred Križanega. Njegove roke in noge pa so zapustile žeblje in križ; v

belem oblaku so se položile pod križ marmornate stopnice in po njih je stopal njun Prijatelj v dolgem, modrikastem oblačilu ter nesel v rokah zlat kelih.

Tedaj je Križani spregovoril:

»Pastirček, siromaček, zdaj prihajam k tebi in k župniku, za katerega si me prosil, da vama dam svoj kruhek za zajtrk!«

In sklonil se je h klečečima ter podal belo hostijo planinskemu župniku in njegovemu pastirčku. On sam ju je obhajal! Ko je odložil zlat kelih na oltarno mizo, se je obrnil ter oba blagoslovil.

Nato je dvignil in razširil svoji ranjeni roki; iz ran pa sta zažarela dva sončna žarka. Prvi žarek je padel na župnikovo srce, drugi na pastirčkovo. Mrtva sta se zgrudila na kamnita tla pred oltarjem.

Snežno bel oblak je takoj pokril njuni trupli, oviti v žarenje Kristusovih ran.

V tem hipu sta vzletela od njiju dva bela goloba – njuni duši. Cerkev se je odprla in duši sta odplavali v prava, pastirčkova nebesa.

KONEC

Voliček VI

Medene hruške so ležale na tleh v sadovnjaku pod velikim hruškovim drevesom. Tudi trdi zeleni jabolki sta bili med njimi, ki sta se odkotalili pri padanju z vej jablane. Sivček, ko sem ga izpregel ter mu snel košarico z gobčka, ki mu je branila, da bi med delom stikal za hrano, je začutil svobodo ter se naglo pognal v sadovnjak. Pobiral je sadje in ga v naglici požiral. Stopil sem za njim, da bi ga odgnal iz sadovnjaka. »Počasi,« je zaklical oče za menoj. Če ga hitro poženeš, se mu lahko trd sadež pri hitri kretnji zatakne v požiralniku. V tem primeru bi ga težko rešili. Upošteval sem nasvet. Nežno sem ga gnal izpod dreves. Pri tem je imel še večjo slast. Hitel je z gobčkom pobirat sadeže. Na zrelem sadju so se

pasle ose. Voliček je naglo odskočil, ne vem, ali ga je kakšna pičila v gobček ali ga je zmotilo kaj drugega. Naglo je šel proti vrtu. Jaz pa za njim. Na vrtu si je privoščil odgrizniti nekaj grizljajev na zeljnatih glavah. Vsakič, ko se je sklonil, je ugriznil v drugo rastlino. Nekatere glave je izruval, druge samo delno poškodoval. Mama, ki je izpred hiše opazovala prizor, se je oglasila. »Nerode, škodo mi delate!« Vedel sem, da je izraz

nerode mi izraz za nastalo škodo, vendar sem čutil, da ne želi biti ostra z nama. Končno sem ga spravil v hlev in ga privezal k jaslim. Glede na to, da je bil za nami dolg delovni dan, sem ga samo še nakrmil in se odpravil k počitku.

Zagorka

SPOMINSKE DROBTINICE

Ob koncu šolskega leta

Naj imajo otroci tokrat zadnjo besedo. 😊

Vzgojiteljica (pred pohodom): »Otroci, so vas starši zaščitili pred klopi?«

Deklica: "Jaz ne vem, a me je mami našpricala zaradi klopov, sonca ali komarjev. Me je pa dolgo špricala, veš.«

Vzgojiteljica: »Danes bomo tekli na stadionu. Pretekli boste toliko krogov, kolikor zmorete.«

Deček: »Jaz bom prvi, ker imam novo kapo in zato hitreje tečem.«

Vzgojiteljica (pri zajtrku): »Bo še kdo jedel kruh in sir?«

Deček: »Lahko jaz samo sir brez kruha tako kot doma?«

Med pogovorom o Prešernu

Deček: »Je tudi on rad pil mleko kot kmet Lojze?«

Deklica: »A je že umrl?«

Vzgojiteljica: »Ja.«

Deček: »Ooooo, zdaj sta pa lahko skupaj z Miklavžem v nebesih.«

Vzgojiteljica (ob sliki Prešerna): »Otroci, kdo je to?«

Deček: »Francon.«

Vzgojiteljica: »Kako bi ga opisali?«

Deklica: »Lepe kodrčke ima, a ne vidiš.«

Deček v roki drži iz lesa izrezano Slovenijo. Dečka prosim, da jo dvigne v zrak, da otroke vprašam, kaj vidijo.

Oglasi se deček: »Ja, patalina (petelina) vidimo.«

Med pogovorom o poklicih se oglasi

deček: »Moja mami pa ne hodi v službo, ona še vedno hodi v vrtec.« (V vrtcu je namreč zaposlena.)

Vzgojiteljica: »Kaj vam je bilo danes najbolj všeč pri maši?«

Deček: »To, da sem videl župika.« (župnika)

Na mizi vzgojiteljic deček opazi pecivo in vpraša: »Kaj je to?«

Vzgojiteljica: »Pecivo.«

Deček: »A za nas, otroke?«

Vzgojiteljica: »Ne, za vzgojiteljice.«

Deček: »Aha, potem pa je notri najbrž alkohol.«

Pa bova kljub vsemu imeli midve zadnjo besedo. 😊 Veseli sva druženja z vašimi otroki, sodelovanja z vami. Z Darijo sva skupaj dobro delali in se dopolnjevali. Vsem želiva lepo preživete počitnice, ponovno se oglasimo v naslednjem šolskem letu.

Mojca & Darija & otroci Zelene sobe

Pozdravljeni iz višav Mavrične sobe

Prišel je mesec maj in naš pričakovani dan D.

23. 5. 2022, prihod v vrtec je potekal kot običajno.

Prtljago, ki so jo skupaj s starši spakirali, so odložili v garderobo.

Pozajtrkovali smo in se odpravili na avtobus, ki nas je čakal spodaj na parkirišču.

Ko smo se posedli, se pripeli, prešteli ..., smo se lahko odpeljali proti morju ...

Vožnja je bila za nekatere dolga, čeprav vemo, da ni res 😊.

Ves čas so spraševali, če je še daleč ...

Sončno vreme nas je toplo sprejelo na cilju: letovišče Pacug. Vodja nam je pokazala našo bivalno hišico z dvema spalnicama, imenovala se je GALEB.

Z otroki smo v vrtcu sestavili seznam, v kateri sobi in s katero vzgojiteljico želi kdo bivati. Razdelili smo se po sobah, se dogovorili glede pravil, potem pa je že bil čas kosila. Po kosilu je sledil kratek počitek, saj smo si vsi želeli na plažo. Pred prihodom na plažo se je bilo potrebno zaščititi, da nas sonce ne bi opeklo. V koloni se je vila dolga vrsta otrok, ki so čakali, da jih namažemo. Doma imamo enega, dva ali več otrok, pri nas pa je bilo potrebno namazati kar 22 otrok 😊!!!

Popoldne na plaži nam je hitro minilo, otroci so čofotali, iskali školjke, pregledovali kamenčke, pogumni pa tudi plavali.

Na plaži je bilo več otrok iz različnih vrtcev, ki so imeli s seboj

različne pripomočke za igro ob vodi in za v vodo. Naši otroci so si svojo igro popestrili z naplavinami in niso potrebovali ničesar. Domišljija pri naših otrocih je iz ure v uro rasla. Naplavine so postale ladje, hiše, reševalni čolni, zgradbe ... Zvečer smo si ogledali predstavo čarovnika, ki nas je popeljal v svet čarovnij. Otroci so videli prav zanimivo čarovnijo, katere ne vidiš pogosto. Čarovnik nam je kar nekajkrat pričaral živega globla!!!

Naslednje jutro, po zajtrku, smo se z ladjico odpeljali v mesto Piran, kjer smo si ogledali podvodni svet živali v Akvariju Piran. Odziv otrok je bil zelo pozitiven, nekateri so se peljali prvič, seveda pa ni manjkalo tudi sladkanja s sladoledom. Ko smo se vračali, nas je kapitan povabil, da si v palubi ladje ogledamo gojenje školjk. Ob pristanku so nas pozdravili ostali otroci, ki so bili na plaži. Sledilo je kosilo in počitek, potem pa ponovno obisk plaže. Otroci so nas ves čas spraševali, ali jih bodo njihove naplavine čakale, kjer so jih prejšnji dan pustili. Kaj mislite?

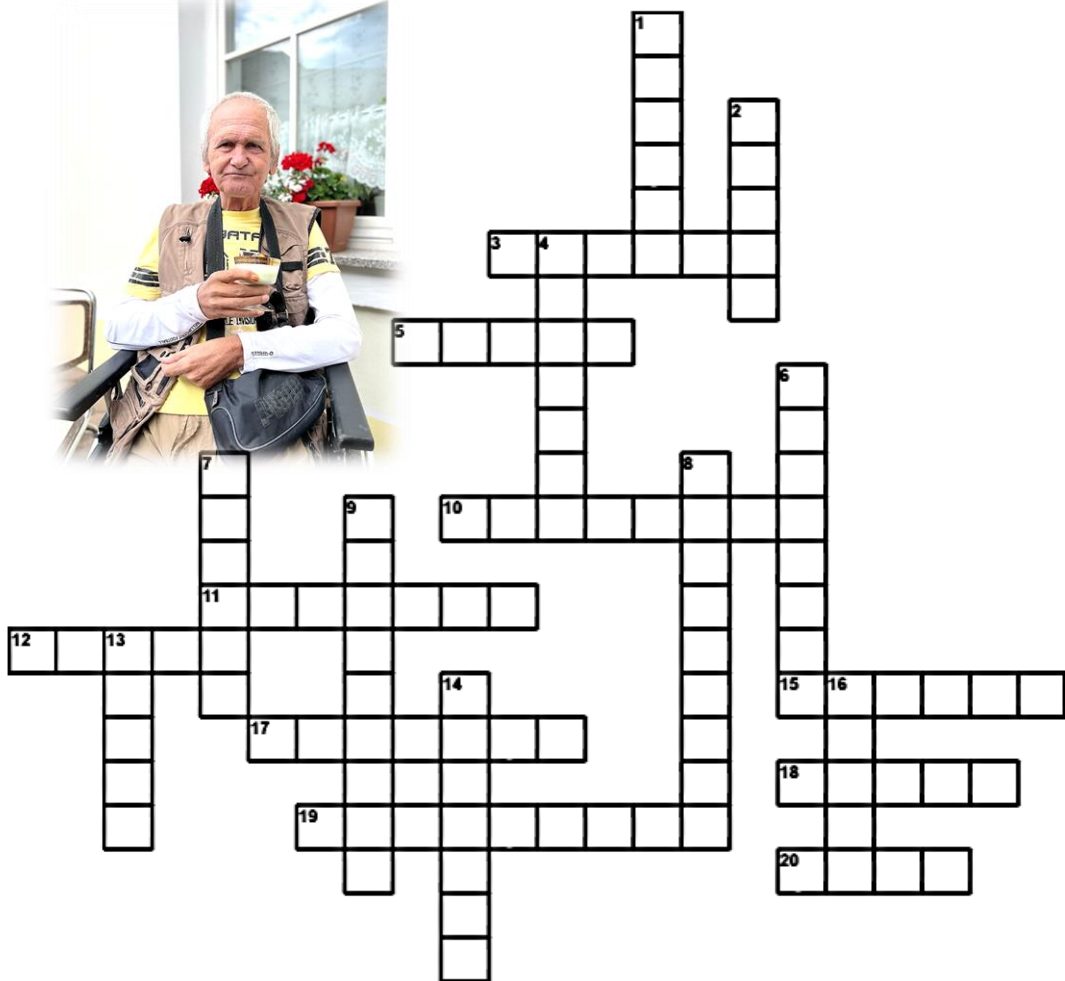
Nasmeh otrok nam pove, da je vse na svojem mestu. Domišljija je začela spet delovati vse do večerje,

po večerji pa smo se odpravili s svetilkami iskat skriti zaklad.

Naslednje jutro smo svoja oblačila pospravili v kovčke, no, ne vsega, ostale so še kopalke in brisača. Zadnji dan smo ponovno izkoristili za kopanje in raziskovanje. V popoldanskih urah smo prispeli nazaj pred vrtec, kjer so nas pričakali nasmejani starši.

Otroci Mavrične sobe, Boža, Breda in Radica

POLETNA NAGRADNA KRIŽANKA

VODORAVNO: **3.** stanovalec, ki ima rad Coca-colo; **5.** fizioterapevtka v Domu; **10.** ponedeljtkovi ...; **11.** stanovalka, ki hrani muce; **12.** ime hišnika; **15.** veliki srpan; **17.** ime Tjašine hčerke; **18.** poštna pošiljka; **19.** klet vkopana v zeljo; **20.** stanovalec, ki biva 30 let v Domu;

NAVPIČNO: **1.** logaški dirigent; **2.** ljubljansko pivo; **4.** vrtni škodljivec; **6.** hrib na sredini Logatca; **7.** zbiralnik za deževnico; **8.** potok v Logatcu; **9.** ime sedanjega papeža; **13.** ribnik v Logatcu; **14.** zavetnik logaške župnije; **16.** receptor v Domu.

VROČE POLETJE

Pogled

Saša P. se res potruži, da nam ob prihodu v hišo in pogledu po njej ni dolgčas. Idej in volje ji ne manjka.

Pred hišo stoji kmečki voz, naložen s pisanimi rožicami. Kar vabi v objem domačnosti. Na samem vhodu sta dva poslikana stola, krasna, kot iz delavnice umetniške obrti, med drugimi izdelki ... Res lepo in domiselno. Njej se ustvarjanje zdi spontano kot dihanje, saj pri vsem, kar naredi, daje takšen občutek. Tudi drugi njeni izdelki so vredni vseh pohval, vendar so tu besede odveč, izdelki se namreč sami hvalijo s pogledom nas vseh, ki jih gledamo. So zelo opazni in te ne pustijo, da bi šli mimo ravnodušni. Lepo je, če kdo svoje talente razvija ter uporablja, posebej če z njimi osrečuje druge ter jim lepša njihove dneve. Saša pa je pri tem neutrudna izvajalka. Iskrene čestitke!

Obiskovalka

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

Ljudmila Berdon

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

RAZVEDRILO

V RAZPREDELNICO ZAPIŠITE ČIM VEČ BESED

OBČUDO VATI	OKUŠATI	POS LUŠATI	DOTIKATI SE	VOHATI
<i>nebo</i>	<i>čokolado</i>	<i>glasbo</i>	<i>svile</i>	<i>dišavo</i>

SMEJALNICA

MOŠKI COPATA

Prijatelja modrujeta, pa eden vpraša: »Kako ugotoviš, ali je moški copata ali ni?

»Kako?« zanima drugega.

»Daš mu 100 kg sliv. Če bo skuhal šnops, ni copata, če pa bo marmelado, se takoj ve, koliko je ura.«

ALKOHOL - SOVRAŽNIK

Duhovnik ošteva Koširja: »Veš alkohol je tvoj največji sovražnik.«

Košir: »Toda oče, priliznjeno spregovori KOŠIR, saj vedno pridigate, da moramo ljubiti svoje sovražnike.«

ZAKAJ ZAMIŽIŠ ...

»Zakaj vedno zamižiš, kadar piješ vino?«

»Doktor mi je tako svetoval.«

»Doktor? Tega ti pa ne verjamem!«

»Ja, doktor mi je rekel, da vina niti pogledati ne smem.«

D. K.